

LISTFAGRIR AR Í FUGLAFIRÐI

nógv Fuglafjørður hefur at bjóða.

Paraplygøtan – ella regn-skjólsgøtan eftir Kirkjuvegi, sum liggur longu uppi í bygðini, er nakað heilt serligt og hugnaligt, har vaflur og kaffi eisini fekst til keyps. Men har vóru eisini mong onnur spennandi tiltøk eftir gøtuni.

Eisini hevði Petur Martin Petersen, hvørs heim er átøkt einum savni við allari síni list og bókum, latið húsið upp. Men hesaferð var tað fyri at sýna fram listaverk, sum Frits Johannesen og Heðin Kamsdal høvdu gjørt sum

prýði á innhurðar í snotiliga húsinum.

Kanska var tað serliga áhugavert við FM í kassabilakoyring, har bæðir pápar, abbar og ungu førarnir høvdu verið við til smíða stak flottar ov væl virkandi kassabilar, sum skuldu brúkast til FM í Kassabilakoyring – har var hugflogið rættiliga komið til sín rætt.

Saman umtikið ein flott og vælskipað skrá – og tað sum gjørdi hana enn meira spennandi var, at pallarnir vóru so nógvir og ymiskir, at stórir partur av býnum

vórðu pallarnir ella leiktjöldini. Hjaratrúmið var stórt og hesum gjørdi nógvir – eisini fremmandir gestir – brik av. Hetta undirbyggir at skráin var góða.

Henda 100 ára tónleika- og listaferð hevur eydnast til fulnar eftir mínum tykk við Rønn Eliassen og Brynhild Næs Petersen á odd. Men tá skulu øll hinu mongu, sum hava rætt eina hond, sanniliga eisini hava eina tøk.

